

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 13ης Σεπτεμβρίου 2018*

«Προδικαστική παραπομπή – Δίκαιο των επιχειρήσεων – Καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές – Οδηγία 2011/7/ΕΕ – Άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3 – Αποζημίωση όσον αφορά τα έξοδα για την είσπραξη απαιτήσεως – Έξοδα οχλήσεως του οφειλέτη λόγω καθυστερήσεως πληρωμής»

Στην υπόθεση C-287/17,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Okresní soud v Českých Budějovicích (περιφερειακό δικαστήριο České Budějovice, Τσεχική Δημοκρατία) με απόφαση της 10ης Μαρτίου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Μαΐου 2017, στο πλαίσιο της δίκης

Česká pojišťovna a.s.

κατά

WCZ, spol. s r. o.,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τον C. Vajda, πρόεδρο τμήματος, την K. Jürimäe και τον K. Λυκούργο (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Wathelet

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις Z. Malůšková και M. Πατακιά καθώς και από τον D. Kukovec,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 29ης Μαΐου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική.

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (ΕΕ 2011, L 48, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Česká rojišťovna a.s. και της WCZ, spol. s r. o. με αντικείμενο την αποζημίωση των εξόδων οχλήσεως της WCZ λόγω καθυστέρησης πληρωμής των οφειλόμενων από την εταιρία αυτή ασφαλιστρών πριν από την άσκηση αγωγής για την καταβολή τους.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 12, 19 και 20 της οδηγίας 2011/7 έχουν ως εξής:

«(12) Η καθυστέρηση πληρωμής αποτελεί παράβαση συμβατικής υποχρέωσης η οποία έχει γίνει οικονομικά ελκυστική για τους οφειλέτες στα περισσότερα κράτη μέλη λόγω των χαμηλών ή των ανύπαρκτων τόκων υπερημερίας που επιβάλλονται στις καθυστερήσεις πληρωμών και/ή της βραδύτητας των διαδικασιών είσπραξης. Για να αναστραφεί η τάση αυτή και για να αποθαρρύνονται οι καθυστερήσεις, απαιτείται αποφασιστική μεταστροφή προς την υιοθέτηση νοοτροπίας έγκαιρης πραγματοποίησης των πληρωμών, τέτοια που, μεταξύ άλλων, να θεωρείται πάντα ο αποκλεισμός του δικαιώματος χρέωσης τόκου κατάφωρα καταχρηστική συμβατική ρήτρα ή πρακτική. Η μεταστροφή αυτή θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει τον καθορισμό ειδικών ρυθμίσεων σχετικά με τις προθεσμίες πληρωμής και την αποζημίωση των πιστωτών για τις δαπάνες που υφίστανται, επίσης δε θα πρέπει στο πλαίσιο αυτό ο αποκλεισμός του δικαιώματος αποζημίωσης για τα έξοδα είσπραξης να θεωρείται καταφανώς καταχρηστικός.

[...]

(19) Είναι αναγκαία η ικανή αποζημίωση των πιστωτών για τα έξοδα είσπραξης που οφείλονται στις καθυστερήσεις πληρωμών, ώστε να αποτρέπονται τέτοιου είδους καθυστερήσεις. Τα έξοδα είσπραξης θα πρέπει, επίσης, να περιλαμβάνουν την είσπραξη του διοικητικού κόστους και την αποζημίωση για το εσωτερικό κόστος που οφείλεται στην καθυστέρηση της πληρωμής για την οποία η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίσει ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό το οποίο θα μπορεί να αθροίζεται με τον τόκο υπερημερίας. Η αντιστάθμιση σε μορφή κατ' αποκοπήν ποσού θα πρέπει να αποσκοπεί στον περιορισμό του διοικητικού και του εσωτερικού κόστους που συνεπάγεται η είσπραξη. Η αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης θα πρέπει να καθορίζεται με την επιφύλαξη των εθνικών διατάξεων, σύμφωνα με τις οποίες το εθνικό δικαστήριο μπορεί να χορηγεί στον πιστωτή αποζημίωση για κάθε πρόσθετη ζημία που συνδέεται με την καθυστερημένη πληρωμή του οφειλέτη.

(20) Εκτός από την απαίτηση καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού για τα έξοδα είσπραξης, οι πιστωτές θα πρέπει να έχουν και δικαίωμα αποζημίωσης για τα άλλα έξοδα είσπραξης που προκύπτουν εξαιτίας της υπερημερίας του οφειλέτη. Στα εν λόγω έξοδα θα πρέπει να συγκαταλέγονται ιδίως αυτά που προέκυψαν για τους πιστωτές εξαιτίας της χρήσης δικηγόρου ή οργανισμού είσπραξης οφειλών.»

- 4 Το άρθρο 6 της οδηγίας αυτής, το οποίο επιγράφεται «Αποζημίωση για τα έξοδα εισπραχής», προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εφόσον καθίσταται απαιτητός τόκος υπερημερίας σε εμπορικές συναλλαγές σύμφωνα με το άρθρο 3 ή το [άρθρο] 4, ο πιστωτής δικαιούται να λάβει από τον οφειλέτη τουλάχιστον το σταθερό ποσό των 40 ευρώ.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το κατά την παράγραφο 1 κατ' αποκοπήν ποσό είναι απαιτητό χωρίς να απαιτείται όχληση και ως αποζημίωση για τα έξοδα εισπραχής του πιστωτή.

3. Ο πιστωτής δικαιούται, επιπλέον του κατά την παράγραφο 1 κατ' αποκοπήν ποσού, να ζητήσει από τον οφειλέτη εύλογη αποζημίωση για οποιαδήποτε σχετικά υπολειπόμενα έξοδα εισπραχής πάνω από το κατ' αποκοπήν ποσό, που οφείλονται στην καθυστερημένη πληρωμή του οφειλέτη. Τούτο θα μπορούσε να περιλαμβάνει δαπάνες που οφείλονται, μεταξύ άλλων, στη χρήση δικηγόρου ή οργανισμού εισπραχής οφειλών.»

Το τσεχικό δίκαιο

- 5 Το άρθρο 369, παράγραφος 1, τελευταία περίοδος, του νόμου 513/1991 για τη θέσπιση εμπορικού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο 179/2013, προβλέπει τα εξής:

«Επιπλέον του δικαιώματος για λήψη τόκων υπερημερίας, ο πιστωτής δικαιούται ένα ελάχιστο ποσό ως αποζημίωση για τα έξοδα εισπράξεως της απαιτήσεως, το ύψος και οι προϋποθέσεις της οποίας καθορίζονται με κυβερνητικό διάταγμα.»

- 6 Το άρθρο 3 του κυβερνητικού διατάγματος 351/2013, για τον ορισμό του ποσού των τόκων υπερημερίας και των εξόδων εισπράξεως απαιτήσεων, τον καθορισμό της αμοιβής των εκκαθαριστών και των μελών του διοικητικού οργάνου του νομικού προσώπου που διορίζονται δικαστικώς και τη ρύθμιση ζητημάτων σχετικών με το Επίσημο δελτίο ανακοινώσεων αστικής και εμπορικής φύσης, καθώς και σχετικών με τα δημόσια μητρώα φυσικών και νομικών προσώπων, τα καταπιστευματικά ταμεία και τις πληροφορίες σχετικά με τους πραγματικούς ιδιοκτήτες, έχει ως εξής:

«Σε περίπτωση αμοιβαίων υποχρεώσεων μεταξύ επιχειρήσεων [...], το ελάχιστο ποσό των εξόδων εισπράξεως κάθε απαιτήσεως ορίζεται στο ποσό των 1 200 [τσεχικών κορωνών (CZK) (περίπου 46 ευρώ)] [...]».

- 7 Το άρθρο 121, παράγραφος 3, του νόμου 40/1964 για τη θέσπιση αστικού κώδικα ορίζει τα εξής:

«Τα παρεπόμενα ποσά μιας απαιτήσεως είναι οι τόκοι, οι τόκοι υπερημερίας, οι ποινικές ρήτρες λόγω καθυστέρησεως και τα έξοδα εισπράξεως.»

- 8 Το άρθρο 142, παράγραφος 1, του νόμου 99/1963 για τη θέσπιση κώδικα πολιτικής δικονομίας προβλέπει τα εξής:

«Το δικαστήριο επιδικάζει, υπέρ του εν όλω νικήσαντος διαδίκου και κατά του ηττηθέντος διαδίκου, αποζημίωση όσον αφορά τα αναγκαία έξοδα για την αποτελεσματική άσκηση ή προάσπιση δικαιωμάτων του.»

9 Κατά το άρθρο 142a, παράγραφος 1, του εν λόγω κώδικα:

«Ο ενάγων, ο οποίος νίκησε σε δίκη σχετική με την εκπλήρωση υποχρεώσεως, δικαιούται να εισπράξει αποζημίωση από τον εναγόμενο για τα καταβληθέντα δικαστικά έξοδα μόνον αν, εντός χρονικού διαστήματος 7 τουλάχιστον ημερών προ της καταθέσεως της αγωγής, είχε αποστείλει στον εναγόμενο ή στον αντίκλητό του, στην τελευταία γνωστή διεύθυνση, έγγραφο οχλήσεως.»

Τα πραγματικά περιστατικά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 10 Η Česká rojišťovna και η WCZ συνήψαν στις 7 Νοεμβρίου 2012 σύμβαση ασφαλίσεως με έναρξη ισχύος της ασφαλίσεως κατά την ίδια ημερομηνία.
- 11 Με έγγραφο της 10ης Μαρτίου 2015, η Česká rojišťovna κοινοποίησε στην WCZ καταγγελία της εν λόγω συμβάσεως από τις 25 Φεβρουαρίου 2015, λόγω μη καταβολής ασφαλιστρών και ζήτησε από την WCZ να της καταβάλει τα οφειλόμενα ασφαλιστρα για το χρονικό διάστημα από τις 7 Νοεμβρίου 2014 έως τις 25 Φεβρουαρίου 2015, τα οποία ανέρχονταν στο ποσό των 1 160 CZK (περίπου 44 ευρώ). Συνολικά, η Česká rojišťovna όχλησε την WCZ τέσσερις φορές πριν προσφύγει ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.
- 12 Η Česká rojišťovna ζητεί ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου να υποχρεωθεί η WCZ, αφενός, στην καταβολή του εν λόγω ποσού των 1 160 CZK (περίπου 44 ευρώ), προσαυξημένου με τους νόμιμους τόκους υπερημερίας, για το χρονικό διάστημα από τις 25 Φεβρουαρίου 2015 μέχρι την εξόφληση των οφειλόμενων ασφαλιστρών και, αφετέρου, στην καταβολή αποζημιώσεως για τα έξοδα εισπράξεως της απαιτήσεώς της, τα οποία ανέρχονται στο ποσό των 1 200 CZK (περίπου 46 ευρώ). Επιπροσθέτως, η Česká rojišťovna ζητεί να καταδικαστεί η WCZ στα δικαστικά έξοδα.
- 13 Το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει ότι το άρθρο 6 της οδηγίας 2011/7 μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη με το άρθρο 3 του κυβερνητικού διατάγματος 351/2013 και ότι, στο τσεχικό δίκαιο, τα παρεπόμενα ποσά μιας απαιτήσεως είναι οι τόκοι, οι τόκοι υπερημερίας και τα έξοδα εισπράξεως της.
- 14 Αφού διαπίστωσε ότι το εθνικό δίκαιο προβλέπει την επιδίκαση από τα δικαστήρια, ως δικαστικών εξόδων, των δαπανών που αφορούν μία και μόνον όχληση προς τον εναγόμενο πριν από την άσκηση αγωγής, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν, επιπλέον της κατ' αποκοπήν αποζημιώσεως για τα έξοδα εισπράξεως σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 2011/7, πρέπει να επιδικαστεί αποζημίωση και για τα έξοδα οχλήσεως σύμφωνα με το εθνικό δικονομικό δίκαιο. Το εν λόγω δικαστήριο επισημαίνει συγκεκριμένα ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 19 της οδηγίας αυτής, η κατ' αποκοπήν αποζημίωση του άρθρου 6 της ίδιας οδηγίας πρέπει να καλύπτει επακριβώς τα έξοδα οχλήσεως στα οποία υποβλήθηκε ο πιστωτής. Εκ των ανωτέρω προκύπτει, κατά την άποψή του, ότι ενδεχόμενη αναγνώριση του δικαιώματος αποζημιώσεως τόσο βάσει του εν λόγω άρθρου 6 όσο και βάσει των εθνικών δικονομικών κανόνων θα παρείχε στον ενάγοντα τη δυνατότητα να λάβει αποζημίωση δύο φορές για την ίδια αιτία.
- 15 Το ερώτημα αυτό έχει κεντρική σημασία στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, διότι η Česká rojišťovna ζητεί να της καταβληθεί κατ' αποκοπήν αποζημίωση ύψους 1 200 CZK (περίπου 46 ευρώ) κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 του κυβερνητικού διατάγματος 351/2013 και του άρθρου 6 της οδηγίας 2011/7, καθώς και αποζημίωση για τα έξοδα νομικής εκπροσωπήσεως, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων οχλήσεως πριν από την άσκηση της αγωγής, βάσει του εθνικού δικαίου.

- 16 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Okresní soud v Českých Budějovicích (περιφερειακό δικαστήριο České Budějovice, Τσεχική Δημοκρατία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας [2011/7] [...] την έννοια ότι το δικαστήριο πρέπει να επιδικάζει στον ενάγοντα, του οποίου η αγωγή έγινε δεκτή σε διαφορά που αφορούσε την είσπραξη οφειλής γεννηθείσας δυνάμει εμπορικής συναλλαγής από τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 ή στο άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας, το ποσό των 40 ευρώ (ή την αντίστοιχη αξία σε εθνικό νόμισμα) καθώς και αποζημίωση για τα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων οχλήσεως του εναγομένου πριν από την άσκηση της αγωγής, ανερχόμενη στο ποσό που ορίζει το δικονομικό δίκαιο του κράτους μέλους;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 17 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν το άρθρο 6 της οδηγίας 2011/7 έχει την έννοια ότι στον πιστωτή που ζητεί αποζημίωση για τα έξοδα οχλήσεως του οφειλέτη λόγω της εκ μέρους του καθυστέρησης πληρωμής πρέπει να επιδικάζεται, επιπλέον του προβλεπόμενου στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού κατ' αποκοπήν ποσού των 40 ευρώ, και εύλογη αποζημίωση κατά την έννοια της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου.
- 18 Κατ' αρχάς πρέπει να επισημανθεί ότι σκοπός του άρθρου 6 της οδηγίας 2011/7 είναι να διασφαλίσει την αποζημίωση του πιστωτή για τα έξοδα εισπράξεως στα οποία υποβλήθηκε, όταν είναι απαιτητοί τόκοι υπερημερίας δυνάμει της οδηγίας αυτής. Εξάλλου, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι το άρθρο 6 της οδηγίας 2011/7 μεταφέρθηκε στο τσεχικό δίκαιο με το άρθρο 3 του κυβερνητικού διατάγματος 351/2013, το οποίο ορίζει σε 1 200 CZK (περίπου 46 ευρώ) το κατ' αποκοπήν ποσό που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.
- 19 Πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι από το γράμμα του άρθρου 6 της οδηγίας 2011/7 προκύπτει ότι τα έξοδα οχλήσεως στα οποία υποβλήθηκε ο πιστωτής για την είσπραξη της απαιτήσεώς του δεν μπορούν να αποδοθούν πέραν του προβλεπόμενου στο άρθρο 6, παράγραφος 1, κατ' αποκοπήν ποσού των 40 ευρώ.
- 20 Συγκεκριμένα, η εν λόγω παράγραφος 1 προβλέπει μόνον το δικαίωμα του πιστωτή να λάβει τουλάχιστον το κατ' αποκοπήν ποσό των 40 ευρώ. Περαιτέρω, η παράγραφος 2 του εν λόγω άρθρου 6 επιβάλλει στα κράτη μέλη να διασφαλίζουν, αφενός, ότι το συγκεκριμένο κατ' αποκοπήν ποσό θα οφείλεται αυτομάτως, ακόμη και χωρίς να προηγηθεί όχληση του οφειλέτη και, αφετέρου, ότι θα αποζημιώνει τον πιστωτή για τα έξοδα εισπράξεως της απαιτήσεως στα οποία υποβλήθηκε. Επομένως, στις διατάξεις αυτές δεν γίνεται καμία διάκριση μεταξύ των εξόδων αυτών.
- 21 Όσον αφορά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου 6, αυτή προβλέπει ότι ο πιστωτής δικαιούται να ζητήσει από τον οφειλέτη, επιπλέον του κατά την παράγραφο 1 κατ' αποκοπήν ποσού, και εύλογη αποζημίωση για όλα τα υπολειπόμενα έξοδα εισπράξεως πέραν του εν λόγω ποσού.
- 22 Συναφώς πρέπει να επισημανθεί, αφενός, ότι, χρησιμοποιώντας στο άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 2011/7 τη φράση «πάνω από το κατ' αποκοπήν ποσό», ο νομοθέτης της Ένωσης ήθελε να υπογραμμίσει ότι μπορούν, συνεπώς, να αποτελούν αντικείμενο εύλογης αποζημιώσεως και κάθε είδους έξοδα εισπράξεως που υπερβαίνουν το ποσό των 40 ευρώ.
- 23 Αφετέρου, μολοντί είναι αληθές ότι η απόδοση του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 2011/7 στη γαλλική γλώσσα κάνει λόγο για τα «άλλα» («autres») έξοδα εισπράξεως, διατύπωση από την οποία μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι πρόκειται για έξοδα εισπράξεως άλλου είδους από τα διαλαμβανόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, πρέπει εντούτοις να επισημανθεί ότι, μεταξύ άλλων, η απόδοση της διατάξεως αυτής στην ελληνική, στην αγγλική, στην ιταλική και στην

ολλανδική γλώσσα δεν επιρρωννύει την ερμηνεία αυτή, διότι στις γλώσσες αυτές χρησιμοποιούνται αντίστοιχα οι όροι «οποιαδήποτε σχετικά υπολειπόμενα», «any», «ogni» και «alle», αντί του όρου «autres».

- 24 Κατά πάγια νομολογία, η διατύπωση που χρησιμοποιείται σε μία από τις γλωσσικές αποδόσεις διατάξεως του δικαίου της Ένωσης δεν μπορεί να αποτελεί τη μοναδική βάση για την ερμηνεία της διατάξεως αυτής ούτε μπορεί να της αναγνωρισθεί, προς τον σκοπό αυτό, υπεροχή έναντι των λοιπών γλωσσικών αποδόσεων. Πράγματι, οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται με ομοιόμορφο τρόπο υπό το πρίσμα των αποδόσεών τους σε όλες τις γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απόφαση της 6ης Ιουνίου 2018, Tarragó da Silveira, C-250/17, EU:C:2018:398, σκέψη 20).
- 25 Πρέπει να υπογραμμιστεί δεύτερον, ότι ο σκοπός της οδηγίας 2011/7 έγκειται στην καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, οι δε καθυστερήσεις αυτές αποτελούν, κατά την αιτιολογική σκέψη 12 της οδηγίας, παράβαση συμβατικής υποχρέωσης η οποία έχει γίνει οικονομικά ελκυστική για τους οφειλέτες λόγω των χαμηλών ή των ανύπαρκτων τόκων υπερημερίας που επιβάλλονται στις καθυστερήσεις πληρωμών (απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2017, IOS Finance EFC, C-555/14, EU:C:2017:121, σκέψη 24).
- 26 Επομένως, η εν λόγω οδηγία έχει ως σκοπό την αποτελεσματική προστασία του πιστωτή έναντι των καθυστερήσεων πληρωμών (βλ., συναφώς, απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2016, Nemes, C-256/15, EU:C:2016:954, σκέψη 50). Μια τέτοιου είδους προστασία σημαίνει ότι παρέχει στον εν λόγω πιστωτή την κατά το δυνατό πληρέστερη αποζημίωση για τα έξοδα εισπράξεως στα οποία υποβλήθηκε ώστε να αποθαρρύνει τέτοιες καθυστερήσεις πληρωμών.
- 27 Θα αντέβαινε, συνεπώς, στον ως άνω σκοπό μια ερμηνεία του άρθρου 6 της οδηγίας 2011/7 η οποία θα απέκλειε τη δυνατότητα αποζημιώσεως πέραν των 40 ευρώ για τα έξοδα οχλήσεως του οφειλέτη λόγω καθυστερήσεως πληρωμής, ακόμη και όταν το ποσό των εξόδων αυτών υπερβαίνει το συγκεκριμένο κατ' αποκοπήν ποσό.
- 28 Πρέπει, επίσης, να υπομνησθεί ότι η οδηγία 2011/7 αντικατέστησε την οδηγία 2000/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (ΕΕ 2000, L 200, σ. 35), της οποίας το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', προέβλεπε ότι ο δανειστής είχε δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αποζημίωση για όλα τα σχετικά έξοδα εισπράξεως που οφείλονταν λόγω καθυστερήσεως πληρωμής εκ μέρους του οφειλέτη.
- 29 Στο μέτρο που από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης επιδίωκε, με την έκδοση της οδηγίας 2011/7, να μειώσει την προστασία που παρείχε στον πιστωτή η οδηγία 2000/35, θα ήταν ανακόλουθο να γίνει δεκτό ότι, υπό το καθεστώς της οδηγίας 2011/7, ο πιστωτής μπορεί να λάβει αποζημίωση μόνον έως 40 ευρώ για τα έξοδα οχλήσεως του οφειλέτη λόγω καθυστερήσεως πληρωμής, ακόμη και όταν τα έξοδα αυτά υπερβαίνουν το ποσό των 40 ευρώ, ενώ θα μπορούσε να λάβει εύλογη αποζημίωση, ενδεχομένως άνω του ποσού αυτού, υπό το καθεστώς της οδηγίας 2000/35.
- 30 Πρέπει, εντούτοις, να διευκρινιστεί ότι, καθόσον η αποζημίωση που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 2011/7 πρέπει να είναι εύλογη, η αποζημίωση αυτή δεν μπορεί να καλύπτει ούτε το μέρος των εν λόγω εξόδων που έχει ήδη καλυφθεί από το προβλεπόμενο στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού κατ' αποκοπήν ποσό των 40 ευρώ ούτε έξοδα τα οποία θα μπορούσαν να θεωρηθούν υπερβολικά λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων της προκειμένης υποθέσεως.

- 31 Συνεπώς, τόσο από το γράμμα του άρθρου 6 της οδηγίας 2011/7 όσο και από τον σκοπό της οδηγίας αυτής προκύπτει ότι η εν λόγω διάταξη έχει την έννοια ότι παρέχει, σε πιστωτή που ζητεί να του αποδοθούν τα έξοδα οχλήσεως του οφειλέτη λόγω καθυστερήσεως πληρωμής, τη δυνατότητα να λάβει, επιπλέον του κατ' αποκοπήν ποσού των 40 ευρώ, και εύλογη αποζημίωση για το μέρος των εξόδων αυτών που υπερβαίνει το συγκεκριμένο κατ' αποκοπήν ποσό.
- 32 Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να κλονιστεί από τις αιτιολογικές σκέψεις 19 και 20 της οδηγίας 2011/7.
- 33 Συγκεκριμένα πρέπει να επισημανθεί ότι το προοίμιο μιας πράξεως του δικαίου της Ένωσης δεν είναι νομικώς δεσμευτικό και δεν μπορεί να αποτελέσει βάση για παρέκκλιση από τις διατάξεις της οικείας πράξεως ούτε για την ερμηνεία των διατάξεων αυτών κατά τρόπο προδήλως αντίθετο προς το γράμμα τους (απόφαση της 19ης Ιουνίου 2014, Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, σκέψη 31).
- 34 Εξάλλου, και εν πάση περιπτώσει, ούτε από την αιτιολογική σκέψη 19 ούτε από την αιτιολογική σκέψη 20 της οδηγίας 2011/7 προκύπτει ότι το κατ' αποκοπήν ποσό του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής πρέπει να θεωρηθεί ως το μέγιστο ποσό το οποίο είναι δυνατό να δοθεί στον πιστωτή ως αποζημίωση για τα έξοδα οχλήσεως του οφειλέτη λόγω καθυστερήσεως πληρωμής ή, γενικότερα, για τα εσωτερικά ή διοικητικά έξοδα εισπράξεως.
- 35 Ειδικότερα πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 40 των προτάσεών του, μολονότι οι γλωσσικές αποδόσεις της αιτιολογικής σκέψεως 20 της οδηγίας 2011/7 στην αγγλική και στη γαλλική γλώσσα φαίνεται να περιορίζουν το δικαίωμα κατ' αποκοπήν αποζημιώσεως μόνο στα «εσωτερικά» έξοδα εισπράξεως (fixed sum to cover internal recovery costs) σε αντίθεση προς την αποζημίωση των «άλλων» εξόδων εισπράξεως (other recovery costs they incur), μια τέτοια φορμαλιστική διάκριση μεταξύ των εσωτερικών εξόδων και των «άλλων» εξόδων εισπράξεως δεν παρατηρείται σε άλλες γλωσσικές αποδόσεις της ίδιας αιτιολογικής σκέψεως, όπως για παράδειγμα στην ιταλική (diritto al pagamento di un importo forfettario per coprire i costi intern [...] esigere anche il risarcimento delle restanti spese di recupero sostenute) ή στην ολλανδική γλώσσα (het recht op betaling van een vast bedrag ter dekking van interne invorderingskosten [...] recht hebben op terugbetaling van de overige invorderingskosten die ontstaan).
- 36 Εξάλλου, το γεγονός ότι η αιτιολογική σκέψη 19 της οδηγίας 2011/7 επισημαίνει ότι η οδηγία αυτή πρέπει να καθορίσει ένα ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό για την απόδοση των διοικητικών εξόδων και την αποζημίωση των εσωτερικών εξόδων που οφείλονται στην καθυστερημένη πληρωμή δεν αποκλείει επίσης τη δυνατότητα παροχής εύλογης αποζημιώσεως στον πιστωτή, στο μέτρο που το εν λόγω ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό είναι ανεπαρκές.
- 37 Επίσης, μολονότι είναι αληθές ότι η εν λόγω αιτιολογική σκέψη διευκρινίζει ότι η αποζημίωση με τη μορφή ενός κατ' αποκοπήν ποσού πρέπει να τείνει να περιορίσει τα διοικητικά και εσωτερικά έξοδα εισπράξεως, η αναφορά αυτή πρέπει, εντούτοις, να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα της συγκεκριμένης αιτιολογικής σκέψεως στο σύνολό της. Επομένως, με τη διευκρίνιση αυτή, ο νομοθέτης της Ένωσης υπογράμμισε απλώς ότι η προβλεπόμενη ως αυτόματη κατ' αποκοπήν αποζημίωση των 40 ευρώ αποτελεί κίνητρο για τον πιστωτή να περιορίσει τα έξοδα εισπράξεως της απαιτήσεώς του στο ποσό αυτό, χωρίς εντούτοις να αποκλείεται το ενδεχόμενο ο πιστωτής να λάβει μεγαλύτερη εύλογη αποζημίωση, όχι όμως αυτομάτως.
- 38 Εκ των προεκτεθέντων προκύπτει ότι στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 6 της οδηγίας 2011/7 έχει την έννοια ότι αναγνωρίζει στον πιστωτή ο οποίος ζητεί την αποζημίωση των εξόδων οχλήσεως του οφειλέτη λόγω καθυστερήσεως πληρωμής το δικαίωμα να λάβει, δυνάμει του άρθρου αυτού και επιπλέον του προβλεπόμενου στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου κατ' αποκοπήν ποσού των 40 ευρώ, εύλογη αποζημίωση, κατά την έννοια της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, για το μέρος των εξόδων αυτών που υπερβαίνει το ως άνω κατ' αποκοπήν ποσό.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 39 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 6 της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, έχει την έννοια ότι αναγνωρίζει στον πιστωτή ο οποίος ζητεί την αποζημίωση των εξόδων οχλήσεως του οφειλέτη λόγω καθυστερήσεως πληρωμής το δικαίωμα να λάβει, δυνάμει του άρθρου αυτού και επιπλέον του προβλεπόμενου στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου κατ' αποκοπήν ποσού των 40 ευρώ, εύλογη αποζημίωση, κατά την έννοια της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, για το μέρος των εξόδων αυτών που υπερβαίνει το ως άνω κατ' αποκοπήν ποσό.

(υπογραφές)